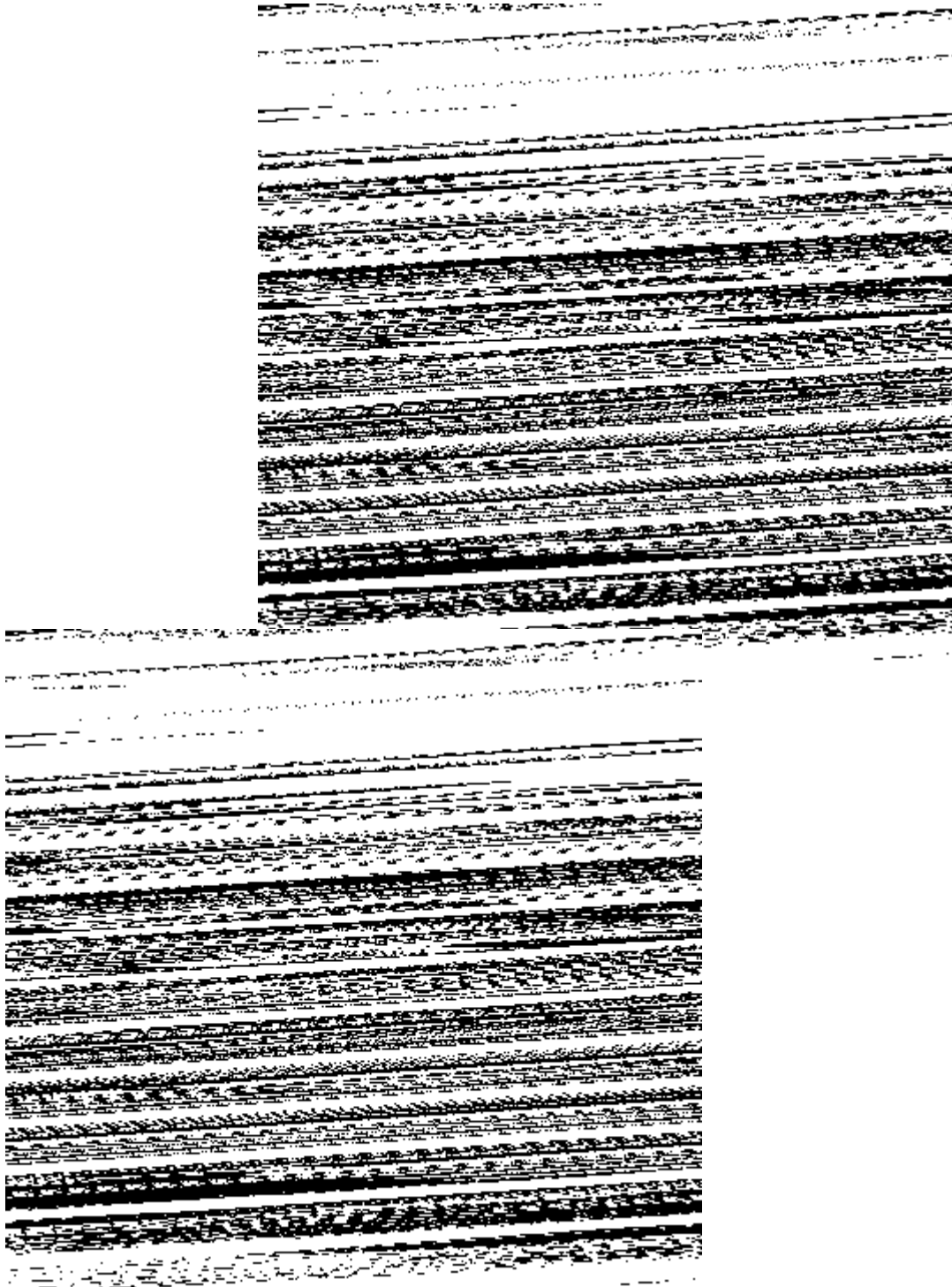

Απουσία ωφέλιμου λόγου

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Πήγε κάποτε στον αββά Φήλικο

ένας αδελφός, έχοντας μαζί του και μερικούς κοσμικούς. Παρακάλεσε λοιπόν τον αββά να τους πει ωφέλιμο λόγο. Ο γέροντας όμως σώπαινε. Ο αδελφός συνέχισε να

τον παρακαλεί ώρα πολλή, οπότε εκείνος τους είπε:

- Θέλετε ν' ακούσετε ψυχωφελή λόγο;

- Ναι, αββά, αποκρίθηκαν.

- Δεν υπάρχει πια λόγος, είπε ο γέροντας. Γιατί όταν οι αδελφοί ρωτούσαν τους γέροντες και έκαναν όσα εκείνοι τους συμβούλευαν, ο Θεός έδινε λόγο, για να ωφεληθούν εκείνοι που ρωτούσαν. Τώρα όμως, επειδή ρωτάνε αλλά δεν εφαρμόζουν όσα ακούνε, πήρε ο Θεός τη χάρη του λόγου από τους γέροντες. Δεν βρίσκουν πια τι να πούν, γιατί δεν υπάρχει εργάτης της αρετής.

Όταν τον άκουσαν οι επισκέπτες, αναστέναξαν και είπαν:

- Προσευχήσου για μας, αββά.

Από το Γεροντικό